

Tvivl om. Men det ærede Medlem mener som sagt, at man i det nordre Jylland føler sig tilsidefat og taler i Almindelighed om, at det er Befolkningen, det ærede Medlems Bølgere, der nære saadanne Anskueller. Men det er en Misforståelse af det ærede Medlem. At Statsbanen kommer noget senere, at den f. Ets. bliver anlagt noget senere i Bøndshjæl end f. Ets. ved Fredericia og Aarhus, det følger af sig selv; man maa jo i Reglen bygge fra Centret ud til Periferien. Forholdet er saaledes, at man ifølge Sagens Natur kommer noget sent til de Egne, fordi man først skal have sine andre Forbindelser i Orden; jeg tror ikke, der er saa overordentlig meget at sige dertil. Jeg kan i alt Fald ikke sionne, at det kan ske paa anden Maade. Det ærede Medlem mente ogsaa, at naar man kommer længere Syd paa, til Randers, Aarhus og Fredericia ere Forbindelserne mere mangfoldige og gaa til forskellige Sider. Det er rigtigt, men er det dog ikke en Følge af Beliggenheden? Det kan dog vist ikke indrettes saaledes, naar man kommer saa langt ud i den nordre Del af Jylland, at man kan have saa aktive og saa mangfoldige Forbindelser, som man har, naar man kommer nærmere ned til Centret, saa jeg tror ikke, det er noget, Befolkningen kan beklage sig over eller med Høje kan bebrejde Ministeren eller Rigsdagen; jeg tror, det er noget, der følger af Sagens Natur. At man i øvrigt gerne vil gøre, hvad man kan saa vel for Landet i det hele som for de enkelte Lokalteter, og gør det i et Omfang, som det til enhver Tid er muligt, antager jeg man vil erkende er en Selvfølge. Men skulle vi gaa ind paa Specialiteter, forekommer det mig befynderligt at ville bebrejde Regeringen, at den ikke har givet Tilskud til Muddermaskinen i Aalborg. Jeg kender godt denne Muddermaskines Historie og dens Nyttevirkning, den har været ret betydelig, og hvis det var Stik og Brug, at man fra Statens Side, ikke alene fra Regeringen men ogsaa fra Rigsdagen hvede Bidrag til de private Havne, saa kunde det ærede Medlem sige, at det er svært, at man ikke har gjort det til denne Maskine, som for øvrigt har været overordentlig nyttig og har bragt Aalborg megen Fordel. (Bramsen: Og andre). Ja, Limfjorden i det hele taget. Men det er Stik og Brug, at Havneudgifterne udredes af Havnens egne Indtægter, garanterede af Kommunen, hvis der behøves Laan, og i Reglen staa Havnekasjerne sig godt, de ere i Modsætning til Kommunekasjerne i Reglen ret velhavende; saa jeg tror ikke, at det, der blev fremdraget, kan afgive Bevis for, at man tilsidefatte

Egnet Nord for Limfjorden. At man beskæftiger sig f. Ets. med Spørgsmaalet om en Overfart fra Løgstør til Eggen Nord for Limfjorden, turde dog være den naturligste Sag af Verden. Det ærede Medlem vil dog vel ikke have, at Aalborg skal være saadant en Dronning, der behersker Limfjorden eller nedlægger Forbud imod, at Regeringen understøtter andre Punkter ved Limfjorden. Skal det være Opgaven at tilfredsstille Aalborg paa den Maade, saa vil det ærede Medlem vist saa noget at gøre. Jeg har aldrig tænkt, at det ærede Medlem efter den Stilling, han indtog, kunde blive en Rigsdagsmand, som Kredsen kunde have Grund til at misunde andre Kredse. Jeg har aldrig stillet mig saaledes, at nogen kunde have Grund til at misunde den Kreds, jeg repræsenterede i sin Tid som Folketingsmand og senere som Landstingsmand — det var jo en større Kreds — for jeg har aldrig turdet lægge saa absolut Vægt paa de lokale Synspunkter, om end jeg naturligvis indrømmer, at de have nogen Berettigelse, og at de til en vis Grad skulle varetages af den, der repræsenterer vedkommende Kreds. Med Hensyn til Stillingen over for andre Statsbaneanlæg, vil det ærede Medlem jo anlægge Aalborgsynspunktet paa de københavnske Jærnbaneforhold. Jeg skal dertil sige: Ja, den ene skal have det, der er Ret for den, og den anden det, der er billigt for den, det vedkender jeg mig fuldkomment. Da det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valakreds, (Korsgaard), forleden tog Ordet, lod han mig høre, at han vilde have noget for noget, og det er akkurat det samme, som det ærede Medlem nu sagde paa en anden Maade. Det er jeg forberedt paa, det kunne vi tale om, men jeg er dog nødt til at sige, at Hovedsynspunktet er, at man faar ført igennem det, som til enhver Tid er nyttigt og nødvendigt for Staten fra et Statssynspunkt. Om ærede Medlemmer ville stille sig paa et skarpt Lokalsynspunkt, kan det jo være billigt set fra et saadant Synspunkt, men Hovedpunktet for mig er, at det, der efter Statens Synspunkt er nødvendigt, sker Hyldest, og for Resten hvad der er Ret og Billighed fra alle Sider. Det skal jeg gjerne vedkende mig.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Rvist): Paa min ærede Medforslagsstillers og egne Begne takker jeg for den ret villige Modtagelse, som Forslaget har mødt her i Tinget. Den højtærede Indenrigsminister bemærkede, at dette Baneanlæg ikke vilde komme ret mange Menneſter til Gode, ikke vilde saa stor Betydning som Lokalbane,